

Nog voor het echt begint

Dit verhaal zal gaan over een flat,
in een groot flatgebouw
in het midden van de stad.

Van ver lijkt het
ja nee toch wel mmmm een beetje
op een wafelijzer.
Of klinkt dat raar?
Want wie zou nou
wafels willen bakken op een flatgebouw?

(Trouwens, niet iedereen die er woont lust graag wafels.)

Maar goed, dit verhaal zal dus gaan over een flat
en ook wel over een donzige dikke kat.
Het zal gaan over een warrige oma die denkt dat ze een duif is.
Het zal gaan over een moedig meisje dat haar mama mist.

Dit verhaal zal gaan over Oma Paloma en Mouna Maan.

Waar dit verhaal **NIET** over zal gaan:

- Reuzenschildpadden in de oceaan
- Een razendsnelle achtbaan
- Frikandellen met friet (Hoewel, helemaal zeker is dat nog niet.)

Maar lees dus zeker verder
als je intussen met je tenen bent gaan wiebelen.
En ook als het in je buik – al is het maar een heel klein beetje –
is gaan kriebelen.
Als je nieuwsgierig bent tot in je bilspleet
en je gaat trippelen en wippelen*
tot je er alles over weet.

*wippelen is een woord dat nog niet bestond. Maar nu het hier staat, bestaat het wel.
Het betekent iets zoals op en neer wippen, maar dan wat sneller.

Vraag je je af:

Mouna Maan, wie is dat nu precies?
En hoe zit dat met die oma
die denkt dat ze een duif is?
Waar is de mama van Mouna Maan
dan naartoe gegaan?
En zal het ook over wafels gaan?

In dit verhaal kom je het allemaal te weten.

Hoofdstuk 1 **Vliegende schotel**

Klingeling ding ding!
Zo zingt de deur wanneer je op de mat stapt.

‘Hallo? Halloooo?’

Mouna staat te wachten voor de toog van bakkerij Bilal.
Maar die toog is hoog en Mouna Maan is klein.

‘Hoorde ik daar iemand?’

Bakker Bilal kijkt om zich heen.
Als hij zijn ogen mag geloven, is hij hier toch helemaal alleen?

‘Ik ben hier!’

Mouna Maan trippelt en wippelt en gaat zelfs springen.
Bakker Bilal buigt voorover
en ziet dan plotseling een vinger.

'Ahaaa, daar ben je, ik zie je al!' zegt Bakker Bilal.
'Een bruin brood, zoals altijd?'
'Graag,' zegt Mouna Maan.
'En ook nog een ... euh... hoe heet dat nu ook alweer?
Het is rond en plat.'
'Een aardbeientaartje, is het dat?'
'Nee, er zitten rozijntjes in.'
'Een rozijnenbrood misschien?'
'Nee, dat is niet wat ik zoek.
Het is geen brood, het is eerder een koek.
Rond en plat, niet klein, niet groot.
Met slagroom binnenin.
Oh, wat heb ik daar zin in!'

Bakker Bilal denkt even na en zegt dan:
'Aha! Ik weet het!
Een vliegende schotel, dat is wat jij wil!'

'Een vliegende schotel, inderdaad, dankjewel!'

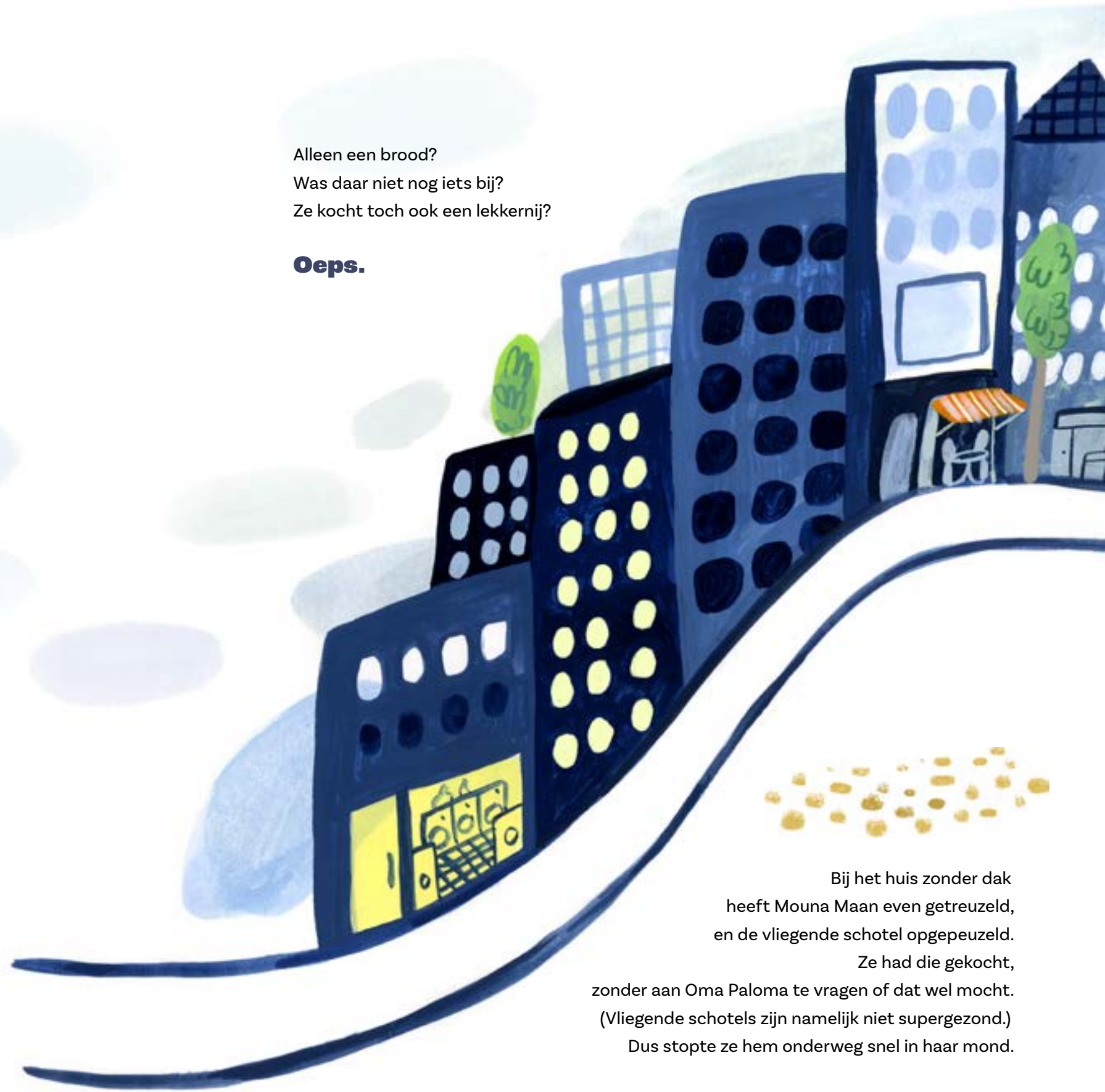
Klingeling ding ding!
Weer zingt de deur bij een stap op de mat.
En daar gaat Mouna Maan op pad.

Hoek om, langs het station,
net voorbij het wassalon,
naar rechts, maar meteen naar links,
nog vóór café de Wilde Zee,
langs de boom in de vorm van een kipfilet.
Hoekje om, langs het huis zonder dak
en dan
is ze thuis.
Met een bruin brood
onder de arm.

Alleen een brood?
Was daar niet nog iets bij?
Ze kocht toch ook een lekkernij?

Oeps.

Bij het huis zonder dak
heeft Mouna Maan even getreuzeld,
en de vliegende schotel opgepeuzeld.
Ze had die gekocht,
zonder aan Oma Paloma te vragen of dat wel mocht.
(Vliegende schotels zijn namelijk niet supergezond.)
Dus stopte ze hem onderweg snel in haar mond.